

Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

Tuần Báo Phát Triển Điện Năng

Điện thư: bientap.tbptdn@gmail.com Web: WWW.VOVINET.ORG

Tuần báo Điện Khí Phân Giải, dành riêng cho bạn đạo thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

Số 1335 7 tháng 2 năm 2021

Qui Nguyên

*Qui nguyên giếng mỗi tạo thanh bình
Tiến hóa hồi sinh trong lịch trình
Sanh trụ hoại diệt nay tái ngộ
Phân minh đời đạo tự qui hình*

Lương Sĩ Hằng

Mục Bé Tám 1994

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,

Bé Tám

Phần câu hỏi của Mục Bé Tám dành cho buổi sinh hoạt tại thiền đường:

- 1) Muốn hành thông thì phải làm sao?
- 2) Người tu mà còn ác ý đưa tin không thật hại cho người khác thì sao?
- 3) Sự trung tín và sự phản trắc khác nhau chỗ nào?
- 4) Người đời hay buồn đến tự tử là sao?
- 5) Tu sao mới được thành công và thanh nhẹ?
- 6) Một ngày động loạn đi đây đi đó trở về nhà tham thiền nhập định có thể khôi phục lại không?
- 7) Cứ tiếp tục tu hành đúng đắn tương lai sẽ có kết quả tốt hay không?

1) 15-11-94

Hỏi: Muốn hành thông thì phải làm sao?

Đáp: Thưa muốn hành thông thì phải thực hành và nhập cuộc bất cứ hoàn cảnh nào, đứng hành trong thanh tịnh thì mới có cơ hội quán thông và tiến hóa dễ dãi. Có đôi mới biết được quá khứ dư giả và tham lam, biết quý thực phẩm Trời ban, bằng lòng lập lại cuộc sống Trời ban rất rõ ràng, tức là chịu tu chịu tiến, bằng lòng thực hiện đời đạo song tu, xác tâm đồng hành, không mê tín dị đoan, hòa mình cùng Trời Đất mà vui tiến, không còn cô độc và lẻ loi, hướng tâm về từ bi và bác ái, đường đi của tâm thức càng ngày càng rộng

Kệ:

*Thực hành khai triển trí thông dong
Chất phát tự tu giữ một lòng
Giải mở tâm từ không dấy động
Hướng về Phật Pháp tự tham tông*

2) 16-11-94

Hỏi: Người tu mà còn ác ý đưa tin không thật hại cho người khác thì sao?

Đáp: Người tu mà còn thị phi đưa tin thất thiệt là người không có đạo đức, còn muốn thắng thế, chứng minh tâm của người ấy chưa nhập định, bày biểu những điều bất chánh và chia rẽ, bản chất không hiền hòa, thêm thù bót bạn, khó tiến từ đời lẫn đạo ở tương lai

Kệ:

*Cực trí khổ tâm tự miệt mài
Tâm không thanh tịnh cảm bi ai
Hại mình không biết gieo đường lối
Thanh tịnh không còn vẫn lầm sai*

3) 17-11-94

Hỏi: Sự trung tín và sự phản trắc khác nhau chỗ nào?

Đáp: Thưa sự trung tín và sự phản trắc lúc nào cũng nghịch lại với nhau, càng giận càng nhớ, càng thương càng xa. Đó cũng là luật tiến hóa của tâm linh, một bên có một lập trường khác nhau, một bên có một cuộc sống trong khả năng của chính nó, trung tín sẽ có lợi lộc nhiều hơn, phản trắc tự hủy hoại nhiều hơn, đi xuống thay vì đi lên. Cho nên người chơn tu thường nhắc nhở người đang hành tiến rằng: Địa ngục thiên đàng cũng do tâm mà ra

Kệ:

*Thăng thiên tự cảm chung hòa
Ác ý tạo động khó tiến xa
Công tác không thành thêm động loạn
Trì tâm tu luyện tự mình xa*

4) 18-11-94

Hỏi: Người đời hay buồn đến tự tử là sao?

Đáp: Người đời hay buồn đến tự tử là vì thiếu kiên nhẫn và tham không lối thoát phải tự quyền sinh, tự ái không muốn nhìn cảnh trần gian động loạn nữa, mất trật tự in sâu chữ chết thay vì sống vui để thực hành. Sau khi từ chối cuộc sống mới biết chết là khổ! Tâm làm thân chịu, phải học hỏi biết bao nhiêu khổ cực trí mới bắt đầu sáng, nhiên hậu mới được luân hồi trở lại học bài khổ nhục mà tự thăng hoa, tìm được đường tu học, cần rất ráo thực hành. Ngược lại những người có cuộc sống an vui, ngạo mạn không chịu tu, thì tương lai chết đi vẫn khóc lóc và buồn tủi, thiếu trí tâm bức nhọc, bị hoàn cảnh chèn ép tối đa, cứ vậy mà tiếp tục luân hồi trong khổ cảnh, chẳng bao giờ yên, có xác có tâm mà không chịu thực hành tu tiến, là hoang phí cho một kiếp người

Kệ:

*Sống không tu luyện chẳng vui tươi
Trí óc bản thân khó thành thoi
Chuyển thức qui nguyên cùng một mối
Hành thông tự đạt sống vui cười*

5) 19-11-94

Hỏi: Tu sao mới được thành công và thanh nhẹ?

Đáp: Thừa tu thì phải dần thân nghiên cứu sự thành công của người đi trước mà hành, tức là thực thi đúng đắn pháp môn lưu lại mà hành không nên chế biến lạc đạo, mang tiếng tu mà chưa biết tu bao giờ, ý lực suy yếu hướng ngoại chạy theo lý thuyết bên ngoài, không bao giờ khai triển bên trong, cuối cùng chỉ tự hủy mà thôi. Nhìn bên ngoài khổ, bên trong không thông lại càng khổ thêm lần quần trong vòng lục đạo không thoát. Tu thì phải dứt khoát khứ trừc lưu thanh, thì mong ra tự cứu được một phần nào thanh nhẹ hướng thượng mà tự đi. Phật thành công phục vụ chúng sanh bằng bước chân hạnh đức của Ngài đã và đang đi, chứ không phải chờ Ngài phù hộ mới tiến, chúng sanh thường hay tham lam và lợi dụng

Kệ:

*Phật là tiến hóa vô cùng tận
Thanh sạch cao siêu hạnh góp phần
Dứt khoát tình đời không động loạn
Bình tâm tiến hóa chẳng cần phân*

6) 20-11-94

Hỏi: Một ngày động loạn đi đây đi đó trở về nhà tham thiền nhập định có thể khôi phục lại không?

Đáp: Thừa sau khi động loạn tâm hướng thượng tham thiền nhập định thì sẽ được thông suốt những gì đã gặt hái trong ngày, thông suốt thì sẽ không còn động, khôi phục bình thường dễ dãi, pháp tu đúng đắn không sợ động, tự mình hóa giải được mọi sự ô trược và động loạn trong nội tâm

Kệ:

Thực hành tiến giải thì thâm tiến
Khai sáng tâm linh chẳng mệt phiền
Khử trước lưu thanh không luyến tiếc
Bình tâm học hỏi tự mình xuyên

7) 21-11-94

Hỏi: Cứ tiếp tục tu hành đứng đắn tương lai sẽ có kết quả tốt hay không?

Đáp: Thừa thật tâm tu thiền đứng đắn thì tương lai sẽ có kết quả tốt, từ tâm lẫn thân, dẹp được con ma lười biếng trợn lạnh thì sẽ thành công

Kệ:

Thực hành chắt phát chẳng cầu mong
Trí tuệ phân minh chuyển một vòng
Đời đạo song hành khai trí đạo
Cảm minh nhân quả chẳng còn mong

CÙNG ĐỌC THƠ ĐỨC THẦY

TỰ NHIÊN VÀ SIÊU NHIÊN

Quang đảng ban hành luật tự nhiên
Siêu nhiên cấu trúc giải tâm phiền
Nơi nào cũng có tùy duyên tiến
Biết phật biết trời sống vẫn yên

Thực hành giải tỏa tùy duyên
Siêu nhiên quang chiếu nối liền tử sanh
Giúp hồn tiến hóa thực hành
Quy không thức giấc tan tành trước ô
Cần khôn vũ trụ hư vô
Quân bình tâm lực nơi mô cũng hòa
Thực hành thấu đáo thiết tha
Học hòa học nhẫn chan hòa tình thương
Đạo đời tâm thức dựa nương
Thanh thanh trước trước tự lường mà đi
Siêu nhiên bản chất nhu mì
Tự nhiên cõi mở tâm thì an vui
Cảnh đời điều luyện rèn trui
Học rồi lại học tự tôi học hoài
Chẳng còn ứng khẩu tranh tài
Trở về nội thức tiến hoài không ngưng
Xét mình nước mắt rung rung
Biết mình tắm tối từ từng phút giây
Vạn linh cấu trúc thành thầy
Dạy tâm thức tỉnh ngày ngày sửa sai
Cần khôn gánh nặng hai vai
Nằm trong vay trả ngày ngày phóng thâu
Thiên cơ quá đối nhiệm màu
Đi đâu cũng phải đối đầu thiên cơ

Cha trời ban phước từ giờ
Ra vô hít thở tùy cơ thực hành
luật trời hóa hóa sanh sanh
Học cho thức giác tự đành phải xa
Tự nhiên xáo trộn dạy hòa
Siêu nhiên chiếu độ tùy ta thực hành
Thế gian phàm nhận em anh
Thiên đàng quy một thực hành đã thông
Tu tâm dưỡng tánh một lòng
Cầu xin ân phước giải vòng ước mơ
Cộng đồng giải tỏa tâm khờ
Biết mình biết họ tùy cơ chuyển hành
Tự mình thể cảnh trước thanh
Làm lành lánh dữ giữ giành phước tu
Siêu nhiên giáo hóa người ngu
Ban ơn thức giác trùng tu thiên đàng
Chẳng còn suy luận với bàn
Tự nhiên đạo pháp ngập tràn tâm can
Đi đâu cũng cảm thấy an
Cha trời ân độ lụng tàng hồi sinh
Đi đi lại lại một mình
Tâm linh sẵn có tùy tình hiển giao
Chẳng còn thêm muối thêm màu
Trở về thực chất giải sầu giải mơ
Trong ta có sẵn thiên cơ
Có tâm học đạo có giờ triển khai
Âm thanh dẫn tiến hằng ngày
Nói ra thì dễ, hành hoài chưa xong
Văn chương phát họa nhiều vòng
Viết rồi để đó thỏa lòng ước mơ
Cần khôn cũng sắp đến giờ
Cuối cùng phán xét tùy cơ độ trì
Bao lần đã học đã thi
Đã đi trong thức cũng vì tâm linh
Cớ sao lặn độn vô minh
Tâm tình chưa dứt, địa linh khó hòa
Siêu nhiên chuyển hóa bao la
Độ tâm tiến hóa học hòa ngắn thôi
Mặt tiền những việc đã rồi
Không lo tu học đứng ngồi không yên
Hành trì do thức tùy duyên
Có không không có vẫn yên tâm hồn
Chẳng còn liễu lĩnh ác ôn
Chẳng còn ghen ghét tạo hồn bất an
Tự nhiên vui hợp luận bàn
Con đàng thực chất là đàng phải đi

Kính bái,

Lương Sĩ Hằng

Montréal, ngày 25 tháng 09 năm 1983

Đạo là gì?

Montreal, ngày 7 tháng 11 năm 1982 (tiếp theo)

Cho nên ở thế gian muốn hành đạo phải chán ngán trường đời mới bước vào để học đạo pháp. Cho nên đạo pháp là tự nhiên. Biết bao nhiêu kẻ đi trước, những vị tiền bối đã thành đạt, lưu lại những sách vở vi diệu vô cùng để chúng ta đọc, nhưng đọc hoài không hiểu. Nói "cái này cao quá"! Kỳ thật, không có cao! Vì những vị đó trở về với chính Ngài, Ngài mới tìm ra luật quân bình và công hiến những điển văn, mà tả thành văn tự, để cho mọi người đọc, thức một phần thôi. Nhưng mà không hành thì cuốn sách đó đọc qua rồi kể như bỏ. Hay! Hay! Hay! Nhưng mà không hành không bao giờ thấy cái hay, vì không thấy cái luật tự nhiên bên trong, không thấy sự quân bình bên trong, không thấy sự sáng suốt bên trong, thì không phải hấp thụ! Không hấp thụ được! Cho nên chúng ta hành, những người hành rồi tự nhiên một câu nói đơn sơ, một chữ nghĩa sơ xài, nhưng mà họ cũng có thể quán thông được nguyên lý của văn tự. Người hành đạo trong thực hành mới thấy rõ nguyên lý của văn tự. Cho nên nói "*nhất lý thông vạn lý minh*" là vậy. Thì chúng ta trở về với sự quân bình và hiểu sức hút của Thiên Lực, Tâm Lực, Địa Lực, thấy rõ ràng tam giới có, mà chúng ta có thể thống nhất tam giới đó thì chúng ta trở về gì? Trở về siêu nhiên, hòa hợp với tự nhiên.

Trong sự sống có lẽ sống, sáng suốt thanh nhẹ, dồi dào, nhưng mà các bạn đó đã hành thành đạt rồi, các bạn đâu có cần ôm cuốn sách nữa. Không! Các bạn có cần nhìn chữ để các bạn tu không? Không! Các bạn nhắm mắt mà trong đó nó tuôn chảy ra bất cứ đề tài nào, và phát triển trong sự sáng suốt rõ rệt. Lúc đó các bạn mới xác nhận rằng: trình độ tôi mới đến đây, và trình độ người khác mới đến đó. Thì các bạn đâu còn chấp và còn mê. Đó là cái luật phá mê phá chấp, là trở về với mình, rồi bước vào trong cái thức sáng suốt đó, mới kêu là phá mê phá chấp. Không bước vào sự sáng suốt làm sao phá mê phá chấp? Thấy rõ mới từ bỏ nó. Thấy rõ mới không bị lưu luyến nữa, thì nó trở về với luật quân bình sẵn có trong tâm thức. Cho nên đạo là siêu nhiên, nó đã có từ lâu. Nguồn gốc nó là bất diệt, mà nguồn gốc của nó là vô cùng. Cho nên ngày nay chúng ta phải hành để thấy. Không hành làm sao thấy? Người thế gian luôn luôn khen chê "đây là tà đạo", "đó là chơn pháp"! Đây là của một cuốn Thánh Kinh vô cùng sống động, nhưng mà các bạn không hành đạo các bạn làm sao thấy đó là Thánh Kinh sống động? Các bạn không chịu gột rửa cái tâm thức trần tục tại thế này làm sao các bạn ngộ được siêu nhiên? Cho nên phải hành! Bất cứ tôn giáo nào ở thế gian mà không hành trong tâm thức thì không bao giờ hiểu giá trị của Đạo. Những Đại Đạo tại thế gian hiện tại, triệu triệu người đi theo, nhưng mà những hành giả đó không chịu hành thì làm sao thấy rõ, thấy rõ cái sự sáng suốt của Bề Trên đã ân ban và sự cầu nguyện của mình đã đạt ở nơi nào? Cho nên chúng ta đã gột rửa được rồi, những người bước vào nhà thờ, bước vào thềm chùa thiền, bước vào môn phái tu học nào cũng đã chán ngán trần đời, và thấy mình đau khổ, nhiên hậu mình mới bước vào trong cái tâm thức cầu xin Ông Trên phổ độ cho mình được giải thoát, được tránh nạn, được phát triển mau lẹ, tùy theo ý muốn. Đó là mình đã chán cái trần đời, cho nên trở về trong tâm thức, trở về với siêu nhiên. Khi mà các bạn trở về với siêu nhiên là tâm động thần tri! Lúc đó thì Bề Trên sẽ ứng chiếu cho tâm thức.

Cho nên khi chúng ta bước vào siêu nhiên rồi, chúng ta mới thấy rõ siêu nhiên là có sự thật; ma quỷ là có sự thật; Trời Phật là có sự thật; Chúa là có sự thật; Thượng đế là có sự thật! Tất cả những sự siêu diệu đang chiếu hóa trên khối óc chúng ta và trong tâm thức của chính mình. Và chúng ta không trở về cái căn bản thì chúng ta không nắm được cái gì đó để mà

phát triển tới vô cùng, thì lúc nào chúng ta cũng cảm thấy bơ vơ và đau khổ trong Chấp và Mê. Cho nên những người tu Vô Vi phải thực hành. Đã nói "Vô Vi": Vô Vi là không còn một trần nhơ bụi bậm nữa! Phải bước sao, phải làm cách nào, để tránh những cái sự trần nhơ bụi bậm đó. Cho nên chúng ta phải ở trong thực hành mới gột rửa được, nếu không thực hành không bao giờ gột rửa được. Cho nên những bạn đã tu cảm thấy rằng: từ ngày tôi bắt đầu vô tu cái pháp này rồi, con người tôi được ổn định nhiều, và tôi dòm thấy hình dáng tôi cũng như hình như trẻ trung, và cặp mắt sáng lạng. Nhờ cái pháp này ư? Không! Nhờ ý chí sẵn có của chính mọi hành giả qua cơn điều luyện đau khổ, thử thách của trường đời, mới chấn ngán trường đời, và thấy mình cuối cùng có một khả năng để tự giải thoát. Cho nên tin nơi khả năng của chính mình, hằng đêm, hằng ngày tu luyện. Lúc đó chúng ta mới thấy rằng: chúng ta từ siêu nhiên mà có, chúng ta phải trở về với căn bản siêu nhiên vô cùng. Cho nên càng thực hành, cơ thể phải thay đổi, càng thực hành tâm thức càng nhẹ nhõm, và tất cả mọi sự việc chúng ta tự quán thông rõ rệt. Không có sự mê hoặc nữa, vì chúng ta trở về với sự quân bình sẵn có của chính mình, làm sao lại có sự mê hoặc? Sự cân đoán rõ rệt mọi sự việc đem vô trong khối óc chúng ta, con tim chúng ta, ngũ tạng chúng ta, đều đạt sự quân bình thì chúng ta cân nhắc cái nào được, cái nào không, cái nào có thể lưu luyện trong tâm thức của chúng ta, và những việc gì không lưu luyện trong tâm thức của chúng ta thì tự nhiên nó phải rời khỏi lãnh vực tư tưởng của chính hành giả. Cho nên những người càng hành về Vô Vi, càng thực hiện về trong cơn thiền giác rồi, những người đó hình như cũng như là "phản đạo", nhưng kỳ thực nó không phải phản đạo. Vì nó trở về với luật tự nhiên sẵn có của nó, nó không còn lợi dụng cái pháp nữa, và nó không lệ thuộc bởi cái pháp nữa, và nó thấy nó là siêu nhiên mà có, cho nên không bị lệ thuộc nữa, và nó chỉ có thực hành và đi tới, không còn sự lo âu. (còn tiếp)

Đề tài suy gẫm

Người bị tàn tật có tu được không?

Bạn Đạo : Thưa Thầy, tu thì có những người vì tàn tật, thiếu mắt, hoặc thiếu chân, tay, thiếu bộ phận trong cơ thể như thận hoặc là phổi, như vậy tu có được không ?

Đức Thầy : Tu được ! Vì ý chí họ không mất, ý chí họ không mất. Khi mà ý chí họ không mất, họ biết "Tôi là người có tội tôi mới bị tàn tật ; tôi giết họ, họ mới giết tôi ; tôi đui là tại vì kiếp trước tôi giết người ta, bây giờ tôi đui là đúng rồi ; tôi chấp nhận khi mà tôi luân hồi lại thế gian, tôi bằng lòng đui để trả cái nợ đó ; tôi bằng lòng làm con thú để trả cái nợ đó ; tôi bằng lòng què quặt để tôi trả cái nợ đó."

Đại nguyện là lời phát nguyện của chính mình, nó thể hiện trong thân mà không hay ; rồi đâu có oán trách Trời, Đất được. Nếu oán trách Trời, Đất thì sẽ cho bò lét luôn, đi xuống luôn, làm con thú luôn ; không được phát triển đi lên. Mà chấp nhận, những người đó đi lên : những người đó còn ý chí tu học được.

Con người là có ý chí vô cùng ; mà biết nuôi dưỡng ý chí, dù đui đi nữa, tường Trời, Phật suốt ngày, suốt đêm cũng được giải thoát tội trạng của chính mình. Thì trong một sát na sẽ cho thấy cái tiền kiếp mình ác ôn bằng cách nào, ngày nay mình phải thọ cụt tay, cụt chân, tàn tật như vậy ; mình vui liền ; và mình từ đó đi theo Phật mà tu, có Phật sự người ta hộ độ cho.

(TV Vĩ Kiên, Khóa 3: Nhân Hòa –(7/5/86))

Thông báo video Tuần Lễ 6, 07-02-2021

Ban video xin được giới thiệu tới Quý Vị video Khóa Hùng Tâm năm 1988 tại Thiền Viện Quy Thức tuần này:

Phải dùng kỹ thuật thô sơ trước rồi mới đi tới kỹ thuật tinh vi - Vấn Đạo - Khóa Hùng Tâm 1988, p2

<https://youtu.be/C-c5ewXV6RE>

Tôi mong rằng các bạn có thời giờ nghe đi nghe lại bài giảng Tâm Huyết - Khóa Hùng Tâm 1988, p3

<https://youtu.be/CyDMbVRnLwM>

Ban video kính mời

Tin tức T/V Nhấn Hòa, Olympia WA - Feb 4, 2021

Năm 2021 đánh dấu kỷ niệm 35 năm thành lập T/V Nhấn Hòa và hội sẽ tổ chức trại hè vào tuần lễ July 4.

TVNH xin chân thành cảm ơn bạn đạo khắp năm châu đã ưu ái đóng góp đến thiền viện vượt qua những khó khăn và thử thách. Đặc biệt là từ lúc vắng bóng anh tu sinh L.N. Mỹ hồi đầu năm ngoái 2020, thiền viện rất vắng lặng cho đến tháng 6 thì duyên lành chuyển đến là có em T.M. Chánh đến vắng lai tu học, giúp chăm sóc và bảo trì T/V từ bên trong cho đến bên ngoài rất đậm ấm và nhiều thanh khí điển, cũng như trên mảnh đất được trong lành và xanh tươi COVID FREE.

Bạn đạo đến tu học vắng lai hoặc thăm viếng T/V, xin liên lạc:

Email: TvNhanHoa1986@gmail.com

T/V: 360-355-8394 – Cell: 360-819-9002 – Cell: 206-612-4792

Mọi đóng góp về tài chánh, xin vui lòng gửi check (payable to hội):

Vo Vi Friendship Association

4514 Gold Ridge Ln SW

Olympia, WA 98512

Hoặc dùng online ZELLE:

Email: TvNhanHoa1986@gmail.com

Tên hội: VoVi Friendship Association.

Kính chúc quý b/đ một năm mới Tân Sửu 2021 nhiều sức khỏe, vượt qua những khó khăn và bền tâm vững chí tu hành thanh nhẹ.

Kính bái,
TVNH

D , 25. July 93.

Kính thưa Ông Tám,

Con tên là T , 32 tuổi hiện cư ngụ tại D . Con miền
thời này xin hỏi Ông một vài điều.

Trước kia con có câu thơ lục bát bên ngoài phủ hộ. Cho đến nay con
không biết thơ lục bát vẫn còn theo con hay không? Qua cuốn
"Tôi làm đạo" con được biết về môn pháp Vô vi và muốn theo tu tập.
Không biết có những trở ngại gì không Xin Ông chỉ dạy và giúp
đỡ.

Con xin cảm tạ

Kính thư

T
T V V

Ngày 13 tháng 9 năm 93

V V T ,

Ông Tám đã nhận được thư con đề ngày 25-7-93 được biết con đã nhờ tha lực, tức là vô phạt hộ độ cho con. Niềm tin của con đã hướng về họ, tức là lúc nào nó cũng vẫn vương trong óc của con cả.

Nếu con muốn tu PLVVKHHBPP thì phải đọc cho kỹ những tài liệu của Vô Vi và nghe băng giảng của ông Tám để xem ý chỉ của con có chịu dừng mãnh tiến hóa trên đường của ông Tám đã và đang đi không, tức là tự lực phát triển tâm linh hướng về trung đạo mà tiến hóa thì sẽ không bị oan uổng cho một kiếp làm người mà Trời Phật đã ân ban. Nếu nuôi dưỡng được một ý chỉ lành mạnh thì bất cứ gốc Trời nào cũng tu được cả. Bớt nặng gánh cho những vị đã phù hộ chúng ta thành tâm tu học thì chẳng có gì phá quấy được cả.

Chúc con vui tiến.

Quý thương,

Lương Sĩ Hằng,

HƯỚNG TÂM CẦU NGUYỆN

Kính nhờ quý bạn đạo thiên hướng tâm cho em trai của bạn đạo Kỷ Lan (Lanky) tên là:
Ông **KỶ QUỐC THẮNG** sinh ngày 30 tháng 1 năm 1956. Đã từ trần lúc 5:20 chiều ngày 31
tháng 1 năm 2021 (nhằm ngày 19 tháng 12 năm Giáp Tý) tại Houston, Texax, Hoa
Kỳ. Hưởng thọ 65 tuổi được siêu thăng tịnh độ.

Gia đình bạn đạo Kỷ Lan (Lanky) thành thật cảm ơn quý bạn đạo